

אמרי שפר אוסף "רכא"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אותיות "בראשית" הם "שירת אב". כלומר שכל מעשי בראשית הם שירה של האב היוצר. אחד השירים היפים והמתאימים לחג "קילו יאה, קילו נאה"

א י כָּ ה: נוטריקון - אני יודע כל הנסתרות. רמז שהקב"ה יודע כל הנסתרות של האדם. אל תטפח רגשות אשמה על כך שאין באפשרותך להעניק לילדיך את הטוב מכל דבר. תן להם את הטוב ביותר שאתה יכול לתת.

אמר הקב"ה: בראתי שמיים וארץ ואיני יגע, שנאמר "לא ייעף ולא ייגע", ואימתי אני יגע – כשאתם מדברים דברים בטלים, דברים שאינם הגונים. והכוונה, שכל דבר נברא לצורכו ולמטרתו, וכאשר האדם מהפך התכלית לרע, הוא גורם צער במרום. אך יותר מכל נגרם צער כשהוא פוגם בדיבור, שנותן בו כוח יתר מכל הכוחות כדי לזכותו והוא הופך את הודו למשחית. אמר הרשב"ב מליובביץ': את השעות של שמיני עצרת ושמחת תורה צריכים לייקר מאוד, בכל רגע אפשר לשאוב אוצרות בדליים ובחביות בגשמיות וברוחניות, וכל זה על ידי הריקודים.

בארצנו הקדושה בשמחת תורה היו נוהגים בזמנו באחת הישיבות, באחד המושבים, לאחר התפילה כל הגברים היו יוצאים מבית המדרש, נשות האברכים נכנסות פנימה, מנשקות את ספרי התורה ומתפללות. ("נר לשולחן שבת")

"בזעת אפך תאכל לחם" (ג, יט) אומר היה "היהודי" ז"ל מפשיסחא: מיום שנברא האדם הוא עמל למען בניו וכאשר יגדלו בניו גם הם עמלים בשביל בניהם וכך הלאה... וכך עובדים הם כבר אלפי שנים בשביל הבנים! ואני שואל, היכן הוא אותו הבן המאושר שלמענו אנו עמלים אלפי שנים?!

ביאר בעל הלבושים, "דשא" ראשי תיבות ד'ין ש'לום א'מת. שלושת הדברים הללו מהווים מרבד הארץ, ישובו של העולם. יסוד המוסר האנושי ותנאי קיומו. בלעדם – חרב איש ברעהו.

בכל ענייני צדקה וחסד, נוסף על הסיוע הכספי צריך לדעת כי העיקר הוא העידוד הנפשי. כך בצדקה, שיש לעודד ולחזק את הזולת, וכך בגמילות-חסדים ובשאר ענייני הצדקה.

במהלך כל יום, כל הזמן, החיים מציגים לנו אתגרים ואנחנו בוחרים. לפעמים אנחנו מודעים לבחירותינו, אך לעתים קרובות אנחנו בכלל לא מודעים לכך שהגענו לצומת, ובחרנו בדרך מסוימת. הבחירות הללו מתגלמות בשאלות ובשאיפות כגון - האם לעזור לזולת? האם לקחת אחריות? האם להשקיע ולהעמיק בדברים החשובים בחיים? האם להשתנות? הרצון להשקיע יותר בתורה ובעבודת ה', ועוד. לא תמיד הבחירות הם בין לעשות את הטוב או את הרע, אלא בין לעשות את הטוב לבין לעשות את הנוח. ההכרה כי משמעות חיינו היא השאיפה לטוב ולא השאיפה לנוח, יכולה לסייע לנו להעלות את המודעות לאתגרים שבחיינו ולבחור את הבחירה הנכונה.

בסידור "צלותא דאברהם" לרבי אברהם מטשכנוב, מציין המו"ל שלא היה מניח לנשק בפה את מטפחת את ספר התורה, כמו שכותב הרמב"ם, שאסור לאדם ליתן מעות מן הדינרים לתוך פיו, שמא יש עליהם רוק יבש של חולה, או זיעה, והט"ז כותב בשם צוואת רבי אליעזר הגדול, שלא לשתות מכוס ששייר חברו, כי שמא יש לו איזה חולי בתוך גופו, ויצא רוח מפיו לאותו שיור.

"בשמחת תורה יש לנו שני חתנים – חתן תורה וחתן בראשית. בחתן תורה אנו שמחים על שלמדנו וזכינו לסיים את התורה, ואילו בחתן בראשית השמחה היא על ההחלטה להתחיל ללמוד תורה מעכשיו. אם כן, קבלו עליכם ללמוד בשנה הבאה ובואו לרקוד ולשמוח". (רבי ישעיה חשין)

בשנה שעברה, כאשר חגגנו את חג הסוכות ואת שמחת תורה לא ידענו עד כמה אנו צריכים להודות על הזכות הפשוטה הזו לרקוד בלי כל הפרעה לצד משפחתנו, מכרינו ואנשי הקהילה הסובבים אותנו. היינו בטוחים שזהו הדבר הברור מאליו. לא יכולנו להאמין כי יבוא יום ונתינת יד לאדם אחר עשויה להיות דבר מורכב וכי עלינו לברר קודם האם הוא כבר 'עבר' את זה, כך שניתן לרקוד עמו ללא חשש, או שמא לא.

גם אחרי יום כיפור שיש חתימה עלינו, בכל זאת הקב"ה נותן לנו עוד מצב לתקן על ידי עשיית מצוות רבות, סוכה שהיא מצוה בכל רגע ורגע במשך 7 ימים, ואחדות עם ישראל על ידי מצוות 4 מינים, ומצוות שמחה בכל ימי סוכות, ומצוה לשמח את האשה כי הבית כולו עליה, וגם תפילות ארוכות יותר, וקריאת התורה כל יום ויום, ככה אנחנו באים לפני בצוה הדין לפני הקב"ה עם שק מלא מצוות שעשנו מתוך שמחה של מצווה, וכן אומרים "דין נוצח" כפי שכתוב במדרש.

גם בלי לצאת מהבית בחול המועד, ובלי טיולים וביקורי קרובים, ובכל זאת, שמחה, כן, שמחה בבית, כי אנחנו ההורים מוותרים ומשקיעים ונחמדים ומתמסרים לילדים ופתאום טוב לכולם בבית בלי לצאת.

דווקא עולם מלא קשיים והתמודדויות - "מגרש האימונים" - הזה טומן בחובו את הטוב, ההתגברות וההתקדמות לצד הקשיים בעולמינו יוצרים את הסיפוק האמתי לאדם ולנשמתו.

האושר אינו מקרי. אל תחכה שהוא יגיע מאליו. צא וצוד אותו.

האושר הוא המסע עצמו ולא היעד!

האושר מורכב מבריאות טובה וזיכרון גרוע.